

РЕШЕНИЕ

№ 2899

гр. София, 14.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Деница Митрова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Малинова, като разгледа дело номер **3309** по описа за **2011** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи гр.С., БУ. «Д Ц» срещу РЕШЕНИЕ от 17.02.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 102-ри състав по нахд № 11723/2010 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 58571 от 04.03.2010г., издадено от зам. началник на отдел „Пътна полиция“ при С., с което на основание чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП на Ю. И В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл.6, т.1, предл.3 ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно

приложение на материалния закон и процесуални нарушения. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено решение от 17.02.2011 г. на С районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав по нахд № 11723/2010 г. и по същество на спора да бъде потвърдено наказателно постановление (НП) № 58571 от 04.03.2010г., издадено от зам. началник на отдел „Пътна полиция” при С..

Ответникът по касационната жалба Ю. Д. В. от гр.С., жк „Манастирски Л.” № 13, В. не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Със съдебно решение от 17.02.2011 г. С районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав по нахд № 11723/2010 г. е отменил наказателно постановление № 58571 от 04.03.2010г., издадено от зам. началник на отдел „Пътна полиция” при С., с което на основание чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП на Ю. И В. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл.6, т.1, предл.3 ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя М Н Сулинаджиева, на свидетеля при съставяне на АУАН В Г П, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод за допуснати в хода на административно наказателното производство съществени процесуални нарушения, както при съставянето на АУАН, така и при издаването на НП, които не могат да бъдат санирани по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН и са нарушили правото на защита на наказаното лице. Районният съдия е посочил наличие на противоречие между фактическото описание на нарушението и неговата правна квалификация. Посочил е, че описанието на нарушението навежда на движение със скорост, превишаваща разрешената за населено място, установена с пътен знак „В 26”, на актосъставителят вместо да посочи съответстващата правна квалификация по чл.21, ал.2, предл.1 ЗДвП е посочил като нарушени разпоредбите на чл.6, т.1, предл.3 ЗДвП,

вр. чл.79, знак „В 26” от Наредба № 18/2001 г. на МРРБ и чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП. С оглед дадената неправилно правна квалификация на нарушението районният съдия е намерил, че няма основание за приложение на санкционната норма по чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП, която е неприложима при неспазване на предписание на пътен знак, а съответства на нарушаване на правилата за избор на скорост за движение в населено място.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 102 състав е валидно и допустимо.

Касационната инстанция, в решаващия си състав, напълно споделя правните изводи на първоинстанционния съд за допуснати в хода на административно наказателното производство съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Обжалваното решение е изключително подробно мотивирано, правните изводи на районния съдия са правилни и не следва да бъдат преповтаряни. Обжалваното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. Първоинстанционният съд е изложил подробни мотиви, включително относно наличието на безспорни доказателства, че на 11.05.2010 г. в гр.С., по БУ. „Цариградско шосе”, преди кръстовището с пл. „Орлов мост” Ю. Д. В. управлявал МПС „Т Корола” с ДК № СА 4228 КА със скорост от 81.1 км/ч при въведено ограничение с пътен знак „В 26” от 50 км/ч. Въпреки това наличието на допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон правилно са мотивирали районния съдия да отмени обжалваното пред него НП.

По изложените съображения първостепенният съд не е допуснал твърдяното в касационната жалба нарушение на материалния закон – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 вр. ал.3 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** от 17.02.2011 г. на СРС, НО, 102-ри състав е **ПРАВИЛНО** и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав**

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 17.02.2011 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ**, 102-ри състав по нахд № 117238/2010 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.